

Само единъ ся гробъ тамъ виждаше
 С' мряморъ богато бѣ украсенъ
 Слѣдный надписъ г' отличяваше
 Той отъ други бѣш' отдалѣченъ:

„Люди! на бѣдность не надѣйте ся!
 Всякому то е тайно тъмно!
 Младости же не надѣйте ся!
 Цвѣт' и извѣнува незабавно!

„Жизнь е акы влага зорница
 Коя у ютро пролѣтъ си пада
 Слънничны зрацы бѣга росица
 В' зрѣнникъ невидима си отхожда!

„Духъ живодавецъ так' исчезва
 Тѣло недвижно е' остава тѣнно,
 В' мѣста незнайна той отива,
 Никому жилище му н' е явно!

„Самая наша добродѣтель
 Помян' остава намъ послѣ смърти
 Жив' е отъчества бранитель
 Памятникъ му въздвигатъ надъ кости!“

Время вечерны бѣше молитвы
 Идѣхъ старцы в' божый храмъ
 Тѣжни ся виждахъ жиловиты.
 Гдѣ влада сила радость нѣсть тамъ!